

ASYL OG MIGRATION

01/02/2023

Forord til anden udgave

I april 2020 vedtog EPP-Gruppen et omfattende positionspapir om asyl og migration efter omfattende drøftelser i gruppen. Dette dokument, der fastlægger vores vigtigste prioriteter på asyl- og migrationsområdet, er stadig meget relevant. Ikke desto mindre har en række begivenheder påvirket EU's asyl- og migrationspolitikker.

Den globale pandemi forårsaget af SARS-CoV-2-virusset, som startede i marts 2020, førte til en genindførelse af kontrollen ved de indre grænser og forstyrrede Schengenområdet funktion og den frie bevægelighed for personer. Det førte til et drastisk midlertidigt fald i antallet af irregulære indrejser i EU. Irregulære indrejser i de første tre kvartaler af 2022 er imidlertid de højeste, der er registreret siden 2016, hvilket bl.a. viser, at Talibans magtovertagelse i Afghanistan har haft en forsinket indvirkning på migrationen til Europa. Vestbalkan og det centrale Middelhavsområde er fortsat de mest aktive ruter. Som følge heraf har flere medlemsstater enten opretholdt eller genindført kontrol ved de indre grænser.

Isommeren 2021 indledte Lukasjenko-regimet et hybridangreb på EU's østlige grænser gennem instrumentalisering af migranter. De hviderussiske myndigheder organiserede tredjelandstatsborgeres indrejse i Minsk fra Mellempøsten og deres videre rejse til EU, herunder gennem magtanvendelse over for migranterne og krænkelse af litauisk, lettisk og polsk suverænitæt. Denne instrumentalisering af migranter følger et mønster, der tidligere blev set i Evros, Grækenland, af de tyrkiske myndigheder i februar 2020 og i Ceuta, Spanien, af de marokkanske myndigheder i maj 2020 samt den igangværende instrumentalisering i

Cypern via den grønne linje af Tyrkiet i løbet af de sidste seks år.

Den 24. februar 2022 indledte Rusland en ulovlig angrebskrig mod Ukraine og udløste den største fordrivelse af mennesker i Europa siden Anden Verdenskrig og den første aktivering nogensinde af EU's direktiv om midlertidig beskyttelse siden dets vedtagelse i 2001 i kølvandet på krigen i Jugoslavien. Den hidtil usete solidaritet med ukrainske flygtninge er en styrke i EU og viser, at der er vilje til at yde solidaritet til medlemsstater, der er under pres. Modtagelsen af ukrainske flygtninge sammen med det store antal tredjelandstatsborgere, der ansøger om international beskyttelse i EU, belaster imidlertid medlemsstaternes asyl- og modtagelsessystemer. Desuden udløste Ruslands brutale aggression mod Ukraine en global fødevarekrise, som har ramt udviklingslandene særlig hårdt og har lagt pres på medlemsstater i frontlinjen såsom Rumænien og Polen, som havde sikret transit af korn fra Ukraine.

I den forbindelse indeholder dette positionspapir om asyl og migration bestemmelser om en målrettet revision og ajourføring af dokumentet fra april 2020, navnlig ved at fremsætte nye politiske forslag til håndtering af situationer med instrumentalisering og til at kortlægge erfaringerne fra modtagelsen af ukrainske flygtninge og direktivet om midlertidig beskyttelse.

Indledning

Massemigration er et globalt fænomen. Folk har altid bevæget sig mellem og inden for kontinenterne som følge af krige og konflikter, frygt, fattigdom, ustabilitet, klimaændringer,

sult og håbet om at finde et bedre sted at leve. Folk flytter også på en legitim og organiseret måde for at studere, arbejde eller slutte sig til deres familie i andre lande. Dette positionspapir fokuserer imidlertid primært på personer, der søger international beskyttelse, og på irregulær migration.

De Kristelige Demokrater er forankret i princippet om menneskelig værdighed, hvilket dikterer, at man ikke kan nægte hjælp til dem, der har behov for det. EPP-Gruppen er inspireret af dette princip og ønsker at sikre en human tilgang til migration baseret på ansvarlige løsninger.

I 2021 tvang forskellige former for kriser 16,1 mio. mennesker til at flygte. Ifølge De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) steg det samlede antal tvangsfordrevne personer til 103 mio. i midten af 2022. Ved udgangen af 2021 var ca. 53,2 mio. af disse internt fordrevne, og resten blev fordrevet uden for deres oprindelsesland.

Forvaltning af migration har været og vil fortsat være en af de afgørende udfordringer og muligheder for Europa generationerne imellem. Erfaringerne fra det seneste årti har vist, at der er behov for en effektiv indsats for at dæmme op for irregulær migration, som fortsat vil være en vedvarende udfordring i de kommende år.

De underliggende tendenser i relation til økonomisk udvikling, demografiske ændringer, globalisering inden for transport- og kommunikationsområdet samt ustabilitet i naboregionerne medfører alle, at mennesker fortsat vil forsøge at komme ind i EU for at søge tilflugt, søge et bedre liv eller genforene sig med deres nære familiemedlemmer. Det er derfor bydende nødvendigt, at Den Europæiske Union endelig finder et fælles europæisk svar på denne udfordring, som sikrer en meningsfuld solidaritet og ansvarlighed i overensstemmelse med artikel 80 i TEUF.

I 2015/2016 stod Den Europæiske Union over for en ekstraordinær udfordring, da næsten 2 mio. mennesker ankom til Unionens kyster i løbet af to år, og de risikerede ofte deres liv på deres vej til Europa i hænderne på smuglere.

Der blev indført en række foranstaltninger for at imødegå denne udfordring, og der er blevet foreslået ny lovgivning, men bekæmpelsen af menneskehandlere og smuglere, fremme af lovlige migrationsveje, styrkelse af vores ydre grænser og bekæmpelse af irregulær migration er alle

indbyrdes forbundne. Ikke desto mindre drøfter Den Europæiske Union stadig, hvordan man kan finde en fælles tilgang på asyl- og migrationsområdet.

De igangværende drøftelser om etablering af en ny omfattende lovgivningsmæssig ramme skal være en presserende prioritet for at få reformen af det fælles europæiske asylsystem på plads i denne valgperiode.

Beskyttelse af sårbare - bekæmpelsen af menneskesmugler- og menneskehandlernetværk

---

Ifølge Europol henvender mere end 90 % af de personer, der ankommer til EU, sig ulovligt til menneskesmuglere for at lette en del af deres rejse. Vestbalkan - hvor 45 % af alle afsløringer af ulovlig indrejse i Den Europæiske Union blev registreret i 2022 - og de centrale Middelhavsruiter er fortsat de mest aktive migrationsruiter. Disse rejser afsluttes ikke nødvendigvis med ankomsten til EU's område. Når de ydre grænser er blevet passeret, fortsætter de kriminelle netværk deres aktiviteter og fremmer ulovlige sekundære bevægelser inden for EU og skaber grundlaget for yderligere seksuel udnyttelse eller udnyttelse af arbejdskraften og etablerer strukturer for organiseret kriminalitet. Det påhviler alle medlemsstater og deres myndigheder at gøre deres bedste for at forhindre mennesker i at komme om bord på usikre både og blive fanget af menneskesmuglere og menneskehandlere.

Derestriktiveforanstaltninger, der blev indført under pandemien, viste menneskesmugler- og menneskehandlernetværkenes evne til hurtigt at tilpasse sig ved at anvende nye ruter, teknologier og modi operandi. Smuglernetværkenes kyniske og umenneskelige forretningsmodeller bringer menneskeliv, navnlig kvinder og børn, i fare langs alle ruter. Bekæmpelse af irregulær migration skal derfor være kernen i vores politikker som et middel til at bekæmpe kriminelle netværk og deres udnyttelse af sårbare personer.

Det er op til medlemsstaterne at beslutte, hvem der rejser ind på deres område - ikke de kriminelle. Det er afgørende at styrke alle foranstaltningerne mod menneskesmuglere og menneskehandlere, bryde deres forretningsmodel og sætte en stopper for deres straffrihed. Øget grænseoverskridende

samarbejde, øget informationsudveksling og koordinering mellem medlemsstaterne, koordinerede operationelle foranstaltninger samt passende uddannelse og ressourcer til kompetente myndigheder og agenturer er alle afgørende for at løse problemer som menneskehandel og for at sikre, at menneskesmuglere og menneskehandlere ikke har plads til at agere. Kommissionen bør evaluere de foranstaltninger, der allerede er truffet mod menneskesmugling og menneskehandel, og om nødvendigt foreslå lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger for at styrke bekæmpelsen af disse kriminelle netværk og beskytte flygtninges liv.

Tættere engagement, informationsudveksling, koordinering og et velstruktureret og permanent samarbejde med tredjelande er fortsat afgørende for at forebygge smugling af og handel med migranter. Dette omfatter opbygning af kapacitet med hensyn til effektiv asyllovgivning, retshåndhævelse og grænseforvaltning, men også på områder som uddannelse, institutionelle og økonomiske reformer og socialpolitik. Det er også nødvendigt at fremme oplysnings- og bevidstgørelseskampagner om risiciene ved menneskesmugling, menneskehandel og ulovlig migration. Dette er et afgørende element for at afholde mulige migranter og asylansøgere, herunder mennesker i særligt sårbare situationer såsom børn fra at begive sig ud på farlige rejser mod EU.

Dette velstrukturerede og permanente samarbejde med tredjelande er en nøglefaktor for at nå målene for en integreret europæisk grænseforvaltning. I den forbindelse glæder EPP-Gruppen sig over Kommissionens tiltag til at indsætte Frontex i tredjelande gennem operationelle aftaler. Kommissionen bør også med EU-midler støtte medlemsstater, der bilateralt indsætter embedsmænd og gennemfører grænsebeskyttelsesforanstaltninger, hvor Frontex ikke opererer, uden at dette berører den nødvendige sammenhæng og koordinering på EU-plan.

Brugen og overvågningen af sociale medieplatformekanspillecentralrollesom etredskabtilatkortlæggemenneskesmugler- og menneskehandlernetværk og forhindre mennesker i at anvende deres kyniske og umenneskelige metoder. EU-finansierede humanitære operationer bør fortsat tage hensyn til børns særlige behov og sårbarheder samt sikre, at de beskyttes, når de er fordrevet. Alle EU-programmer skal fortsætte med nøje budgettilsyn og kontrol i centrale oprindelses- og transitlande og bør gennemføres som led

i en sammenhængende strategi over for tredjelande.

Kommissionen bør årligt evaluere EU's migrationspolitik, herunder eventuelle push- og pull-faktorer, samt Vestbalkanlandenes parathed og beredskab til at samarbejde konstruktivt med medlemsstaterne om migrationsspørgsmål med henblik på at forbedre Unionens evne til strategisk fremsynethed og kriseberedskab, hvilket er afgørende for Unionens modstandsdygtighed på området.

Barnets tarv skal vurderes og tages med i overvejelserne som et primært hensyn i alle aktioner eller afgørelser, der vedrører børn, idet der først og fremmest drages omsorg for det enkelte barns ret til at blive behandlet som et barn.

Styrkelse af Schengenområdet: nøgleforanstaltninger¹

Schengenområdet er et af de mest håndgribelige resultater af den europæiske integration og en af grundpillerne i det europæiske projekt. Den sikrer fri bevægelighed for mere end 400 mio. EU-borgere samt tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt på Unionens område.

I de seneste år har Schengenområdet været under et ekstraordinært pres på grund af truslerne fra terrorisme, radikaliseret, organiseret kriminalitet, tredjelandstatsborgeres ulovlige sekundære bevægelser og på det seneste de restriktioner, som pandemien har påført.

Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) er en milepæl i den europæiske grænseforvaltnings historie og et væsentligt element i sikringen af en effektiv beskyttelse af Europas ydre grænser. Oprettelsen af et fuldt udbygget europæisk grænse- og kystvagtsystem har gjort principperne om delt ansvar og solidaritet mellem medlemsstaterne og Unionen til en håndgribelig realitet. Agenturet overvåger nøje beskyttelsen af EU's ydre grænser og støtter anvendelsen af EU-foranstaltninger vedrørende deres forvaltning, samtidig med at medlemsstaterne bevarer hovedansvaret for forvaltningen af deres ydre grænser i deres egen nationale

¹Yderligere prioriterede foranstaltninger for EPP-Gruppen med henblik på at beskytte Unionens ydre grænser findes i EPP-Gruppens positionspapir om bekæmpelse af organiseret kriminalitet i Den Europæiske Union.

interesse og i alle medlemsstaters bredere interesse. Agenturets opgave er hurtigt at indkredse og sætte ind over for eventuelle sikkerhedstrusler i indgående samarbejde med medlemsstaterne i de områder, hvor agenturets personel er indsat.

EPP-Gruppen støtter fuldt ud Frontex som et centralt EU-agentur og afviser på det kraftigste ethvert forsøg på at svække dets rolle i beskyttelsen af EU's ydre grænser. Desuden noterer EPP-Gruppen sig agenturets ansvarlige for grundlæggende rettigheder, der argumenterer for øget inddragelse af Frontex for at overvåge og støtte medlemsstaterne i deres forpligtelser i henhold til gældende EU-ret.

Vi glæder os også over udvidelsen af Frontex' mandat gennem forordning (EU) 2019/1896, som giver agenturet mulighed for at undertegne operationelle aftaler og indsætte hold med udøvende beføjelser i et hvilket som helst tredjeland. EU-institutionerne bør sikre tilstrækkelige midler til, at agenturet kan udføre sit mandat med det nødvendige udstyr og personale. I den forbindelse bør agenturet uden yderligere forsinkelse nå det strategiske mål om at have en kapacitet på 10 000 operationelle medarbejdere. EU-agenturets arbejde hjemme eller i udlandet skal altid værne om Den Europæiske Unions værdier.

EPP-Gruppen glæder sig over Kommissionens politikdokument om udvikling af en flerårig strategisk politik for integreret forvaltning af de ydre grænser som et instrument af afgørende betydning for medlemsstaterne og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) i forvaltningen af EU's ydre grænser.

Efter vedtagelsen af regler om interoperabilitet mellem informationssystemer, herunder ind- og udrejsesystemet, visuminformationssystemet, Schengeninformationssystemet og det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse, er der ved at blive indført en række forbedrede grænsekontrolværktøjer for at øge udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne. EPP-Gruppen glæder sig over Kommissionens tilsagn om at indføre det mest avancerede opstarts- og informationsudvekslingssystem for at beskytte Unionen og dens borgere.

Reformen af Eurodacsystemet og den nye forordning om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere bør afsluttes hurtigt for at lukke eventuelle informationshuller og blinde vinkler, samtidig med at alle ansøges grundlæggende rettigheder sik-

res. De udvidede kategorier for registrering af tredjelandsstatsborgere i Eurodacsystemet vil desuden sikre en bedre overvågning af bevægelser inden for EU og forebygge identitetssvig.

Alle agenturer inden for retlige og indre anliggender, der spiller en rolle i grænseforvaltning, bør have tilstrækkelig finansiering til at sikre, at deres daglige operationer og deres evne til at beskytte EU's ydre grænser og sikkerhed inden for Schengenområdet garanteres, navnlig i lyset af deres operationelle støtte til medlemsstaterne til at håndtere den fordrivelse, som Ruslands krig i Ukraine har forårsaget. Operationerne skal overholde de grundlæggende rettigheder og folkeretten.

Kommissionen forelagde et forslag om ændring af Schengengrænsekodexen og Schengenevaluerings- og overvågningsmekanismen for at gøre Schengenområdet stærkere og mere tilpasningsdygtigt til konstante udfordringer. I denne forbindelse understreger EPP-Gruppen, at medlemsstaterne bevarer deres ret til at indføre midlertidig kontrol ved de indre grænser som en sidste udvej, som kun bør indføres undtagelsesvis og forholdsmæssigt for en begrænset periode. Enhver sådan foranstaltning bør trækkes tilbage, så snart truslerne ikke længere er til stede. EPP-Gruppen glæder sig derfor over forslagene om alternativer til kontrol ved de indre grænser.

I tider, hvor Europas sikkerhedsarkitektur er truet, vil udvidelsen af Schengenområdet give yderligere sikkerhed og bedre kontrol ved Europas ydre grænser. I denne forbindelse glæder EPP-Gruppen sig over Kroatiens fulde tiltrædelse af Schengenområdet og opfordrer indtrængende Rådet til at tage alle nødvendige skridt til at vedtage sin afgørelse om fuld anvendelse af Schengenreglerne på Bulgarien og Rumænien tidligst muligt i 2023 og dermed sikre, at personkontrollen ved alle de indre grænser for disse medlemsstater ophæves snarest muligt. Bulgarien og Rumænien er pålidelige partnere, der beskytter EU's ydre grænser og bidrager effektivt til et højt niveau af sikkerhed og velstand, hvilket de seneste kriser har vist. På samme måde som det har været tilfældet med Kroatien, vil Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse styrke Schengenområdet og ligeledes bidrage til at sikre lige rettigheder for alle borgere i det.

EPP-Gruppen glæder sig også over de foreslåede bestemmelser i Schengengrænsekodexet, som udtrykkeligt forpligter Kommissionen til at fastsætte fælles minimumsstandarder for overvågning af de ydre

landgrænser på europæisk plan, samt de bestemmelser, der mere detaljeret beskriver mulighederne for grænseovervågning i tilfælde af instrumentalisering af migranter, med vægt på forebyggende foranstaltninger.

Forbedret tilbagesendelse og tilbagetagelse

En effektiv gennemførelse af det fælles europæiske asylsystem og beskyttelse af Schengenområdet kræver en effektiv tilbagesendelsespolitik for de tredjelandstatsborgere, der ikke har lovlig grund til at opholde sig i EU.

Hvert år bliver ca. 500 000 tredjelandstatsborgere beordret til at forlade EU, da de ikke har ret til at indrejse eller opholde sig på EU's område. Ifølge Den Europæiske Revisionsret sendes kun 19 % tilbage til lande uden for det europæiske kontinent. Dette tal stiger en smule til 29 %, hvis lande i Europa medregnes. På trods af medlemsstaternes, Kommissionens og Frontex' fortsatte bestræbelser, herunder udnævnelsen af EU's tilbagesendelseskoordinator i marts 2022 og vedtagelsen af en EU-strategi for frivillig tilbagevendende, er tilbagesendelsesprocenten langt fra tilfredsstillende. Dette har ofte stor betydning, ikke kun for de involverede mennesker, men også for EU's modtagefaciliteter og de involverede lokalbefolkninger. Det er af afgørende betydning for systemet, at antallet af tilbagesendelser stiger betydeligt.

Hvis antallet af tilbagesendelser skal øges, kræver det yderligere tiltag fra medlemsstaters og tredjelandes side. Medlemsstaternes tilbagesendelsessystemer skal fungere på en koordineret måde. De vigtigste foranstaltninger omfatter aktiv overvågning af tredjelandstatsborgeres situation under hele tilbagesendelsesproceduren, styrkelse af bistanden til samarbejdende tredjelandstatsborgere, der ønsker at rejse frivilligt, og sikring af, at forpligtelsen til at vende tilbage overholdes. Desuden er der behov for at forbedre informationsudvekslingen og koordineringen af afviste ansøgninger mellem modtagefaciliteter og relevante aktører, der er involveret på stedet, for at forhindre, at den pågældende forsvinder, samt sekundære bevægelser under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder. Færdiggørelsen af samarbejdet om tilbagesendelsesdirektivet er derfor bydende nødvendig. Alle tilbagesendelsesbeholdninger bør, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, sikre, at tred-

jelandsstatsborgere får deres afgørelse om tilbagesendelse behandlet i et modtagelsescenter uden unødvendige længerevarende tilbageholdelsesperioder.

En fuldstændig gennemførelse af Schengeninformationssystemet for tilbagesendelse er også afgørende for at styrke grænseprocedurerne og forhindre sekundære bevægelser.

Medlemsstaterne bør gøre fuld brug af Frontex' nye mandat til at lette og koordinere tilbagesendelser under hensyntagen til dets udvidelse både i den interne og den eksterne dimension, herunder i aktiviteter før og efter tilbagesendelse. Vi bør også gøre bedre brug af tilbagesendelseskoordinatoren for at sikre et effektivt og fælles europæisk tilbagesendelsessystem.

Inden for rammerne af Cotonouaftalen har hvert af landene i Afrika, Caribien og Stillehavet forpligtet sig til at tilbagesende og tilbagetage enhver af sine statsborgere, der opholder sig ulovligt på en EU-medlemsstats område, efter anmodning fra den pågældende medlemsstat og uden unødigt forsinkelse. Dette tilsagn har endnu ikke medført de forventede resultater på området. Vi opfordrer derfor til at støtte den nye partnerskabsaftale mellem EU og Organisationen af Stater i Afrika, Caribien og Stillehavet med henblik på bedre håndhævelse af de migrationsrelaterede aspekter af EU-ACS-samarbejdet og opfordrer til, at den ratificeres og træder i kraft. EPP-Gruppen opfordrer Rådet til at sikre, at alle medlemsstater enstemmigt støtter vedtagelsen af aftalen så hurtigt som muligt.

Både forhandling om og gennemførelse af tilbagetagelsesinstrumenter bør bero på et solidt og konsekvent budskab om, at EU og EU's medlemsstater har en forventning om samarbejde med de berørte tredjelande. Fællesskabskodeksen for visa tjener dette formål og bør anvendes af Unionen og dens medlemsstater. I den forbindelse understreger EPP-Gruppen, at tredjelandet som en forudsætning for visumfritagelse skal tilpasse sin visumpolitik til den af EU.

Det er nødvendigt, at Kommissionen undersøger effektiviteten af suspensionsmekanismen i artikel 8 i forordning (EU) 2018/1806. De eksisterende procedurer er byrdefulde og kan ikke uden videre anvendes, når et problem opstår. Medlemsstaterne bør også kunne give meddelelse om en stigning i antallet af tredjelandstatsborgere, der ankommer via lande, der er omfattet af visumfritagelse.

EPP-Gruppen noterer sig den vellykkede anvendelse af visumbetingelser og gentager sin opfordring til at udvide konditionalitetsmekanismen til også at omfatte udviklingshjælp.

Ikke desto mindre bør samarbejdet være til gensidig gavn og baseret på "mere for mere"-princippet, herunder EU's visumpolitik, hvorved en yderligere indsats fra oprindelses- og transitlandenes side belønnes med øget samarbejde og yderligere støtte fra EU.

Alle relevante EU-politikker, instrumenter og værktøjer, herunder handelsaftaler samt politikker for udviklingshjælp, lovlig migration og visum, bør kædes sammen med tredjelandes samarbejde inden for migration, tilbagesendelse og tilbagetagelse. Det er afgørende at udnytte eksisterende tilbagetagelsesaftaler, og at EU og dets medlemsstater indgår nye tilbagetagelsesaftaler om migration og mobilitetspartnerskaber med tredjelande.

Der bør foretages regelmæssige revisioner af samarbejdsniveauet for at sikre, at partnerskaberne bygger på et bæredygtigt samarbejde. Fælles respekt for og ansvar for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder bør være grundlaget for alt samarbejde. Et utilstrækkeligt samarbejde mellem oprindelses- og transitlande bør føre til et fald i samarbejdet og støtten fra EU uden at påvirke den nødvendige humanitære bistand.

For så vidt angår den interne dimension af tilbagesendelsesmandatet, bør Frontex arbejde for yderligere at udbygge en fælles tilbagesendelsesplatform for indsamling af oplysninger, analyse, planlægning og organisering af fælles aktioner med henblik på at fremme samarbejdet mellem medlemsstater og tredjelande, især i relation til organiseringen og gennemførelsen af tilbagesendelses- og tilbagetagelsesprocedurer.

Det er yderst vigtigt, at afgørelser om tilbagesendelse anerkendes gensidigt. Alle medlemsstater skal styrke deres aktiviteter på området, men effektiviteten af tilbagesendelser kan kun forbedres, hvis vi øger koordineringen mellem medlemsstaterne og arbejder hen imod en europæisk tilgang. I den forbindelse støtter EPP-Gruppen det arbejde, der udføres af EU's tilbagesendelseskoordinator og netværket på højt plan for tilbagesendelse.

Det europæiske netværk af indvandringsforbindelsesofficerer bør sammen med Frontex' forbindelsesofficerer for tilbagesendelse og europæiske migrationsforbindelsesofficerer i tredjelande føre til en ef-

ektiv indsættelse i tredjelande og vil sætte dem i stand til at føre passende tilsyn på operationelt plan på grundlag af konkrete anmodninger om tilbagesendelse eller tilbagetagelse fra medlemsstaterne.

EU-strategien for frivillig tilbagevenden og reintegration, som Kommissionen fremlagde i april 2021, og den operationelle strategi for mere effektive tilbagesendelser, som Kommissionen vedtog i januar 2023, er vigtige redskaber til at sikre en hurtigere og mere bæredygtig tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere. EPP-Gruppen forventer, at EU og dets medlemsstater inden for deres respektive kompetenceområder gennemfører strategien fuldt ud, herunder tilskynder til og fremmer specifikke programmer for social reintegration og reintegration på arbejdspladsen. Der bør udarbejdes en EU-strategi for tvangsmæssig tilbagesendelse.

Det fælles europæiske asylsystem og den nye pagt om migration og asyl

I 2020 foreslog Kommissionen en ny pagt om migration og asyl, som bygger på forslagene fra 2016 om en reform af det fælles europæiske asylsystem. Formålet er at tilvejebringe en samlet tilgang inden for bl.a. grænseforvaltning, migration, asyl og integration.

Vores prioriteter har ikke ændret sig væsentligt. Det er yderst vigtigt for EPP-Gruppen at indføre et fælles migrations- og asylsystem, der til enhver tid kan fungere korrekt og reagere på nuværende og fremtidige migrationskriser og globale migrationstendenser. Vi har brug for et system, der beskytter dem, der har behov for det, de europæiske borgere og EU's ydre grænser, og som har til formål at genopbygge tilliden mellem medlemsstaterne og tilliden til Den Europæiske Unions kapacitet til at forvalte migration.

I henhold til pagten omfatter den nye forordning om asylforvaltning og migrationsstyring en omarbejdning af Dublinsystemet for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig. For EPP-Gruppen er det afgørende, at den nye forordning sikrer en rimelig ansvarsdeling, bedre overholdelse af reglerne og hierarkiet af kriterier for at afgøre, hvilken EU-medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, og en effektiv gennemførelse af overførsler. Samarbejdet og tilliden mellem medlemsstaterne skal øges.

Princippet om solidaritet og rimelig ansvars-

deling mellem medlemsstaterne, herunder de finansielle konsekvenser, bør være bestemmende for asyl- og migrationssystemet. I denne forbindelse indfører forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring en solidaritetsmekanisme til håndtering af situationer med migrationspres. For EPP-Gruppen er det afgørende, at alle medlemsstater bidrager rimeligt under solidaritetsmekanismen. EPP-Gruppen går ind for en obligatorisk solidaritetsmekanisme med fleksible metoder til at støtte medlemsstater i nød, herunder gennem finansielle bidrag, frivillige flytninger og andre foranstaltninger.

EU bør sikre, at størstedelen af asylansørgernes ansøgninger behandles ved Unionens ydre grænser eller i en medlemsstats transitområde, inden der træffes afgørelse om tilladelse til ansøgerens indrejse i EU. Grænseproceduren i den omarbejdede forordning om asylprocedurer er et vigtigt redskab for at sikre, at ansøgningsprocessen er klar, og for at forbedre grænseforvaltningen. I betragtning af at godkendelsesprocenten for asylansøgninger i EU er under 40 %, skal tærsklen for godkendelse af grænseproceduren være realistisk. Ved anvendelsen af grænseproceduren sikrer medlemsstaterne endvidere, at personer, der er omfattet af den, ikke får tilladelse til at indrejse i EU. Uanset dette bør alle ansøgere opleve acceptable og passende forhold i EU's modtagefaciliteter.

Drøftelserne bør desuagtet også fortsætte om muligheden for at tillade indgivelse af asylansøgninger uden for EU's område, hvilket kan skabe en lovlig vej til Unionen for personer med international beskyttelse. I den forbindelse støtter EPP-Gruppen også en hurtig vedtagelse af EU-genbesætningsrammen.

De nye asylregler bør gøre systemet mere effektivt og modstandsdygtigt, modvirke misbrug og forhindre ulovlige bevægelser. Der bør også være klare og passende forpligtelser for ansøgerne og definerede konsekvenser, hvis de ikke opfylder kravene. Overholdelsen af de grundlæggende rettigheder er en prioritet.

Hvert eneste land, der kan yde sikkerhed, både EU-medlemsstater og tredjelande i Middelhavsområdet, har en funktion at udfylde i eftersøgnings- og redningsoperationer. Ilandsætning bør altid ske i overensstemmelse med folkeretten, også selv om den finder sted uden for EU's område.

At redde mennesker i havsnød er en retlig forpligtelse i henhold til både folkeretten og EU-retten, men det er først og fremmest en medmenneskelig og solidarisk hand-

ling over for dem, der er i havsnød. Fartøjer, der udfører eftersøgnings- og redningsoperationer, skal overholde folkerettens og EU-rettens relevante bestemmelser og efterkomme de instrukser, der gives af den kompetente redningskommando, følge medlemsstaternes myndigheder og Frontex' regler med henblik på at værne om migranternes sikkerhed. De bør også operere under de sikkerheds- og hygiejnebetingelser, der er fastsat i de gældende regler i de første indrejselande. Alle EU-agenturer, herunder Frontex, er forpligtet til at overholde de grundlæggende rettigheder for alle, der ansøger om asyl. EPP-Gruppen opfordrer Kommissionen til at fremlægge en adfærdskodeks for inddragelse af civilsamsfundsorganisationer, der deltager i eftersøgnings- og redningsaktiviteter, for at undgå tab af menneskeliv til søs og for at sikre en humanitær tilgang, samtidig med at menneskesmugler- og menneskehandlernetværk modvirkes yderligere. I forbindelse med udarbejdelsen af en sådan adfærdskodeks bør Kommissionen i første fase høre Frontex og de myndigheder i medlemsstaterne, der arbejder i frontlinjen, og derefter andre relevante aktører såsom civilsamsfundsorganisationer.

EU bør som led i en sammenhængende "Afrika-strategi" genoptage drøftelsen om regionale ilandsætningsplatforme på begge sider af Middelhavet, hvor asylansøgere kan få blive modtaget sikkert, og hvor deres ansøgninger kan blive behandlet på en effektiv, værdig og menneskelig måde. Sådanne regionale ilandsætningsplatforme kan drives af Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA) og Frontex, uden at dette berører det reformerede Dublinsystems korrekte funktion. Aftalen mellem EU og Tyrkiet reducerede i væsentlig grad migrationspresset på Europa efter migrationskrisen i 2015/2016. Siden marts 2020 har Tyrkiet uden nogen gyldig begrundelse imidlertid ophørt med at modtage tilbagesendelser fra de græske øer. Desuden nægter Tyrkiet at samarbejde med Cypern om tilbagesendelser og fortsætter samtidig med at instrumentalisere migranter via den grønne linje. Desuden gør de tyrkiske myndigheder meget lidt for at opfylde deres tilsagn i henhold til den fælles erklæring om at forhindre irregulær migration fra Tyrkiet til EU. EU bør intensivere sin indsats for at holde Tyrkiet fast på sine forpligtelser, der følger af aftalen mellem EU og Tyrkiet.

Ved at indgå lignende aftaler med transitlande og oprindelseslande kan ulovlig migration forhindres, mens et stort antal migranter kan få økonomisk støtte i disse lande.

Yderligere styrkelse og harmonisering af reg-

lerne for det fælles europæiske asylsystem bør endvidere sikre ligebehandling på tværs af EU relativt set og reducere uberettigede pull-faktorer for at komme til EU.

De besluttende myndigheders mulighed for at behandle ansøgninger om international beskyttelse på korrekt og retfærdig måde afhænger af en række faktorer, der er grundlæggende træk ved disse forvaltningers interne organisation, ressourcer og funktionsmåde. Fremrykningen af asylsystemerne og politikken med at investere i kvaliteten af beslutningstagningen i første instans ved at stille tilstrækkelige ressourcer til rådighed for de kompetente myndigheder er afgørende for hurtige og effektive asylprocedurer samt uddannelse af deres personale og centrale proceduremæssige garantier, så ansøgerne kan indgive alle elementer af deres ansøgninger så tidligt som muligt.

Interoperabilitet mellem store IT-systemer såsom Eurodac, Schengeninformationssystemet, visuminformationssystemet, ECRIS TCN og ind- og udrejsesystemet, der forsyner medlemsstaterne og EU-agenturerne med afgørende data for bedre at kunne forvalte visumansøgere, kontrollere migrationsstrømmene, følge ulovlige sekundære bevægelser og straks vurdere sikkerhedstrusler, er altafgørende for et velforvaltet asyl- og migrationssystem i EU.

Den Europæiske Unions Asylagenturs rolle er afgørende, når det drejer sig om at yde støtte til medlemsstaterne til behandling af ansøgninger om international beskyttelse og til uddannelse af sagsbehandlere med ansvar for behandling af asylansøgninger. Som et fuldgældigt agentur har Den Europæiske Unions Asylagentur nu beføjelser til en bredere liste over opgaver, som har vist sig at være afgørende for at støtte medlemsstaterne og tredjelande i håndteringen af asyl og migration.

Lovlig migration

Vi skal foretage en rimelig og nødvendig skelnen mellem dem, der ankommer til EU på lovlig vis, og dem, der ankommer ulovligt. Lovlig migration skal spille en central rolle i de overordnede drøftelser, herunder med oprindelses- og transitlandene, om, hvordan man samarbejder om forvaltningen af migrationsstrømme.

Arbejdskraftmigration har en betydelig territorial indvirkning og skaber både muligheder og udfordringer for en aldrende befolk-

ning og et faldende befolkningstal i EU. Hvis den lovlige arbejdskraftmigration forvaltes med succes, kan den supplere andre politikker med henblik på at vende ikke blot denne demografiske tendens, men også forskellene i arbejdskraften og tabet af arbejdskraft. Den uddannelsesmæssige, kulturelle og sproglige baggrund kan dog undertiden blive til splittende sociale hindringer. Sammen med politikker til at tiltrække talenter og skabe veje for arbejdskraftmigration er der derfor behov for andre kort- og langsigtede politikker for at lette lovlige migranternes inklusion og integration i samfundet.

Intelligent migrationsstyring kræver en proaktiv politik med bæredygtige, gennemsigtige og tilgængelige lovlige migrationsveje, der er til gavn for Europa og oprindelseslandene, for bedre at beskytte sårbare personer. Dette bør ikke have en negativ indvirkning på udviklingslandenes udviklingsperspektiver.

EU er nødt til at forbedre migrationsreglerne og undersøge måder, hvorpå man vil kunne tiltrække både ufaglært og højtuddannet arbejdskraft, lovlige migranter og iværksættere, som kan udfylde ledige stillinger og fremme den økonomiske vækst. Det ændrede direktiv om det blå EU-kort og de igangværende reformer af direktivet om status som fastboende udlænding og direktivet om en kombineret tilladelse kan bidrage til at forbedre arbejdsmarkedssituationen i Europa og i oprindelseslandene. Medlemsstaternes kompetencer på dette område skal respekteres, og det er medlemsstaterne, som fastsætter adgangsvilkårene for deres arbejdsmarkeder.

Vi er også nødt til at styrke vores samarbejde med tredjelande for at sikre forholdsmæssige faktuelle og nøjagtige oplysninger om fordelene ved at vælge lovlige og sikre migrationsveje i stedet for irregulære og farlige ruter. EU skal indgå i en struktureret og meningsfuld dialog med disse lande om behovet for lovlig migration og om samarbejdet om bekæmpelse af irregulær migration i henhold til "mere for mere"-princippet.

Lovlig migration skal bl.a. indgå som en del af den overordnede drøftelse med tredjelande i deres egenskab af oprindelses- og transitlandene om, hvordan samarbejdet om forvaltningen af migrationsstrømme skal foregå. EU bør fremme SMV-samarbejdet mellem medlemsstater og tredjelande og slå til lyd for et system baseret på investeringer frem for blot bistand. Vi er nødt til at inddrage virksomhederne for at informere dem om mulighederne for og fordelene ved at ansætte tredjelandsstatsborgere og de retlige procedurer for at gøre det, samti-

dig med at vi bekæmper udnyttelsen af irregulære migranter og skærper sanktionerne mod arbejdsgivere, der handler i strid med loven. Vi er nødt til at gøre fuld brug af en EU-talentpulje og talentpartnerskaber for at matche arbejdsmarkedets behov.

Der bør indledes overvejelser om mulige måder at ændre EU's ramme for forvaltning af lovlig migration og navnlig arbejdskraftmigration på, herunder overvejelser om pointbaserede modeller som dem, der er udviklet i Canada og andre lande, og med hensyn til medlemsstaternes kompetencer.

Genbosætning er et sikkert og lovligt alternativ til ulovlige og farlige rejser for mennesker, der har brug for beskyttelse, og et bevis på europæisk solidaritet med lande uden for EU, som huser et stort antal mennesker, der flygter fra krig eller forfølgelse. Det bør fortsat være op til medlemsstaterne at beslutte, hvor mange mennesker der skal genbosættes i EU. Medlemsstaternes fortsatte tilsagn om genbosætning som en sikker og lovlig vej ind i EU bekræfter, at dette fortsat er et nyttigt instrument til at gøre det muligt for personer med behov for international beskyttelse at ankomme til EU på en velordnet, styret, sikker og værdig måde. Samtidig hermed bør ansvaret for beskyttelse ikke blot øges af EU som helhed, men tilsvarende af det internationale samfund, da der i øjeblikket er en ulige fordeling på globalt niveau. Yderligere udvikling i denne henseende bør fremmes og baseres på FN's flygtningeforum, hvor princippet om international ansvarsdeling bør omsættes til konkret handling.

Håndtering af de underliggende årsager til migration

EPP-Gruppen er overbevist om, at migration skal integreres i alle relevante EU-politikker, navnlig EU's bistands-, handels- og udenrigspolitik. EU bør yde bistand til tredjelande for at mindske det betydelige tab af højt kvalificerede arbejdstagere. Ved at øge investeringerne og støtten til tredjelande kan EU bedre forhindre irregulær økonomisk migration og samtidig skabe jobmuligheder og styrke økonomierne og levestandarden i tredjelande.

Et af de overordnede mål for EU's bistandspolitik skal også være at tackle de grundlæggende årsager til migration, herunder demografiske, klimamæssige og økonomiske udfordringer og konflikter. Fokus bør derfor være på at bistå med udviklingen af stabile institutioner i EU's umiddelbare nærhed for

her at fremme en bæredygtig samfundsudvikling. EPP-Gruppen opfordrer til fuld gennemførelse af NDICI-instrumentet for et globalt Europa og regelmæssige evalueringer for at sikre, at det anvendes korrekt.

Det kræver partnerskaber, navnlig med Afrika, at løse migrationsproblemet. Dette vil ikke alene kræve øget udviklingsbistand, men også tiltag i retning af at opstille nye rammer, som muliggør en væsentlig forøgelse af private investeringer fra begge parter. I den forbindelse indeholder EPP-Gruppens positionspapir om partnerskab med Afrika en samlet tilgang, herunder om håndtering af de grundlæggende årsager til migration.

Det er vigtigt at arbejde sammen med partnerlande om modstandsdygtighed og stabilitet samt jobskabelse og jobmuligheder for både migranter og flygtninge såvel som for værtssamfund. For EPP-Gruppen står foranstaltninger, der har til formål at bidrage til den økonomiske udvikling i lokalsamfund og regioner og dermed mindske migrationspresset ved at forbedre tredjelandstatsborgeres færdigheder og beskæftigelsesegnethed, fortsat i centrum for vores centrale mål.

EU's udvidelsesindsats på Vestbalkan og EU's aktive naboskabspolitik bidrager til at udvide forekomsten af velstand og styrke retsstatsprincippet og fungerer derfor som effektive værktøjer til bedre forvaltning af migrationsstrømme. Et udbygget strategisk og operationelt samarbejde mellem EU og landene ved EU's østlige og sydlige grænser bør være en integreret del af denne indsats.

Serbiens principløse visumpolitik, som belønner visse lande, der ikke anerkender Kosovos uafhængighed, har bidraget til den dramatiske stigning i den ulovlige migration på Vestbalkanruten fra lande som Burundi, Indien og Cuba. EU kan ikke ignorere de roller, som staterne spiller med hensyn til at skabe migrationspres.

Integrering

Selv om EU på grundlag af artikel 79, stk. 4, i TEUF kan give incitament og støtte til medlemsstaters tiltag, er integration fortsat et nationalt kompetenceområde. Integrationspolitikker og strategier er imidlertid nødvendige for en vellykket gennemførelse af EU's asyl- og migrationspolitik og en vigtig investering i fremtiden.

Migrationsstrømme har i de senere år forstærket behovet for virkningsfulde politikker til integration af statsborgere fra tredjelande.

Integration er en forudsætning for et inkluderende, sammenhængende og velstående samfund. Vi forstår, at integration er en tovejsproces, og respekt for de europæiske værdier og de rettigheder og friheder, der står i centrum for Unionen, skal være en integreret del af integrationsprocessen.

Vi opfordrer til en ny tilgang til integration fra medlemsstaternes side med fokus på social inklusion og inklusion på arbejdsmarkedet, hvor der tilbydes sprog- og integrationskurser med særligt fokus på unge og kvindelige migranter og andre sårbare personer samt håndtering af udfordringerne for marginaliserede samfund, herunder ghettos i byerne. Integration på det tidligst mulige stadie ved hjælp af både alment orienterede og målrettede foranstaltninger er en afgørende faktor i at skabe en overordnet social sammenhæng i EU, og spiller også en vigtig rolle i at minimere risici for så vidt angår eventuel eksponering over for kriminelle netværk og over for radikalisering.

Retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder såsom ytringsfrihed, ligestilling mellem kønnene og respekt og dialog mellem religiøse samfund er væsentlige elementer i vores værdisystem og skal respekteres af alle. Vi kan ikke tillade parallelsamfund, hvor Unionens kerneværdier systematisk undermineres, og vi skal optrappe kampen mod ekstremistiske ideologier.

Det er af afgørende betydning, at alle aktører i samfundet deltager, samtidig med at medlemsstaternes beføjelser med hensyn til integrationsforanstaltninger respekteres. Sådanne foranstaltninger for alle tredjelandstatsborgere med lovligt ophold bør fremme inklusion snarere end isolation og samarbejde med lokale og regionale myndigheder, der spiller en central rolle i integrationsprocesserne.

Instrumentalisering

EU har oplevet instrumentalisering af migranter ved sine ydre grænser ved fire større lejligheder: den græsk-tyrkiske grænse i Evros i februar 2020, den spansk-marokkanske grænse i Ceuta i maj 2020 og fra de hviderussiske myndigheders side mod Litauen, Letland og Polen i sommeren 2021 samt den vedvarende strøm af irregulære migranter i Cypern fra Tyrkiet via den grønne linje. På trods af forsøgene på at destabilisere EU og/eller af politiske årsager lykkedes instrumentaliseringen af migranter mod EU ikke. Dette skyldes den hurtige og koordine-

rede reaktion fra medlemsstaterne og EU's grænseagenturer og understreger endvidere betydningen af, at EU til enhver tid har et effektivt og integreret grænseforvaltnings-system på plads. Desuden mislykkedes disse hybride angreb på grund af samarbejdet med oprindelses- og transitlandene om at standse instrumentaliserings af mennesker mod EU.

Effektiv kontrol ved EU's ydre grænser forhindrer nabolandene i at bruge migranter som våben mod Unionen, samtidig med at det sikres, at migranternes grundlæggende rettigheder respekteres. I denne forbindelse opfordrer EPP-Gruppen Kommissionen til at stille midler fra Den Europæiske Unions almindelige budget til rådighed til oprettelse af fysisk infrastruktur, som 12 medlemsstater har anmodet om, for at styrke de nationale grænsebeskyttelsessystemer.

I fremtiden skal EU reagere hurtigt på instrumentalisering gennem en samlet tilgang, der tager hensyn til operationelle, juridiske, finansielle og diplomatiske foranstaltninger. Dette omfatter et tæt samarbejde med oprindelses- og transitlande for at forhindre udrejser og visumpolitikker, der har til formål at destabilisere EU, som det for nylig blev set ved EU's grænser til Serbien. I den forbindelse skal EU også finde en bæredygtig og varig løsning på situationen i Cypern, hvor Tyrkiet misbruger den grønne linje til at lette tredjelandstatsborgeres indrejse i EU.

EPP-Gruppen støtter på det kraftigste Kommissionens forslag om at medtage bestemmelser om instrumentalisering af migranter i Schengengrænsekodexen, så de kan handle på en mere effektiv og koordineret måde, hvis denne instrumentalisering finder sted. En styrkelse af vores sikkerhed ved at overholde vores europæiske værdier og ved ikke at lade os blive afpresset vil også sende det rette signal til dem, der bruger eller fristes til at bruge migranter som våben mod EU og dets medlemsstater.

Erfaringer fra modtagelsen af ukrainske flygtninge

Siden den 24. februar 2022 har næsten 12 mio. registrerede grænsepassager fundet sted fra Ukraine, hvoraf et stort flertal er rejst ind i Unionen via Polen. Tusindvis af borgere, familier og ikkestatslige organisationer har åbnet deres hjerter og hjem for ukrainske flygtninge. EPP-Gruppen glæder sig meget over den hidtil usete og forenede solidaritet,

der kommer til udtryk i reaktionen på Ukraine, herunder aktiveringen af direktivet om midlertidig beskyttelse for første gang i dets 20-årige historie.

Direktivet om midlertidig beskyttelse har vist sig at være et effektivt redskab til at yde hurtig beskyttelse til ukrainske flygtninge og til, at medlemsstaterne effektivt kan håndtere den store tilstrømning. Indtil videre har mere end 4,4 mio. ukrainske borgere fået midlertidig beskyttelse i EU og nyder godt af en lang række rettigheder, herunder adgang til arbejdsmarkedet og uddannelsessystemerne. EPP-Gruppen glæder sig over Rådets tilsagn om at forlænge gennemførelsen af direktivet om midlertidig beskyttelse med endnu et år, hvilket giver ukrainske flygtninge sikkerhed med hensyn til deres retlige status i EU.

EPP-Gruppen gentager, at aktiveringen af direktivet om midlertidig beskyttelse er en ekstraordinær foranstaltning til håndtering af en omfattende migrationsstrøm af ukrainere, der flygter fra de direkte konsekvenser af Ruslands ulovlige krig. De ukrainske flygtninge har på intet tidligere tidspunkt stået i en tilsvarende situation. Siden 2017 har ukrainske statsborgere kunnet besøge Unionen i 90 dage uden først at have fået et Schengenuisum. Aktiveringen af direktivet om midlertidig beskyttelse i denne særlige situation gav ukrainske flygtninge lovligt ophold i Unionen ud over de 90 dage uden at belaste medlemsstaternes asylsystemer.

Kommissionen fremsatte sit forslag til forordning om krise og force majeure i september 2020, som vil ophæve direktivet om midlertidig beskyttelse. EPP-Gruppen støtter vedtagelsen af denne forordning, da der er behov for en bedre gennemførelse af solidaritet med medlemsstater, der på grund af deres geografiske vilkår står over for en uforholdsmæssig stor byrde. Forordningens formål adskiller sig imidlertid fra målene for direktivet om midlertidig beskyttelse, hvorfor EPP-Gruppen ikke støtter ophævelsen af direktivet om midlertidig beskyttelse.

Desuden har modtagelsen af ukrainere yderligere understreget betydningen af et dynamisk civilsamfund for integrationen af og fællesskabsstøtte til tredjelandstatsborgere. EU-finansiering til sikring af passende boliger, uddannelse og sundhedspleje er afgørende for at støtte medlemsstaterne og navnlig de lokale myndigheder i at dække omkostningerne og yde bedre bistand til dem, der flygter fra Putins ulovlige krig i Ukraine. Det er

afgørende, at EU's støtte til medlemsstaterne og de lokale myndigheder fortsætter som følge af forlængelsen af direktivet om midlertidig beskyttelse. EPP-Gruppen opfordrer endvidere medlemsstaterne til at sikre, at ukrainske flygtninge har fuld adgang til arbejdsmarkedet og sprogundervisning for yderligere at forbedre deres integration. Set ud fra et kredsløbsøkonomisk perspektiv kan dette også bidrage til genopbygningen af Ukraine, når krigen slutter.

Modtagelsen af ukrainske flygtninge har imidlertid sat fingeren på den begrænsede kapacitet i medlemsstaternes modtagelsessystemer. Det understreger endvidere det presserende behov for hurtigt at skelne mellem flygtninge eller personer, der nyder international beskyttelse, og økonomiske migranter. I 2021 traf EU's medlemsstater 524 400 asylafgørelser, hvoraf kun 39 % blev bevilget. Et stort flertal af dem, der søger asyl, har således ikke ret til international beskyttelse. Samtidig er tilbagesendelsesprocenten alt for lav.

Klimarelateret migration

Klimaændringerne er allerede en underliggende faktor for migration eller fordrivelse, og flere mennesker forventes at migrere på grund af klimaændringernes indvirkning på livsgrundlaget, væbnede konflikter samt fødevarer- og vandsikkerhed. Det er en truslmultiplikator for eksisterende spændinger og usikre udfordringer i udviklingslandene. Ifølge en rapport fra Verdensbanken kan 216 mio. mennesker blive tvunget til at migrere inden for deres eget land senest i 2050 på grund af klimaændringer. Disse "hot spots" for klimamigration vil dukke op allerede i 2030 og forværres i 2050.

Der er behov for, at EU tager hensyn til de konkrete konsekvenser, som klimaændringerne vil få for migrationsstrømmene til vores Union i fremtiden. Tørke, højere temperaturer og andre følger af ekstremt vejr vil ikke blot resultere i store fordrivelser af mennesker, men vil også forårsage hungersnød.

Klimaændringer er imidlertid ikke en årsag, der er forenelig med beskyttelse inden for EU's asylregler eller den internationale flygtningeordning. Det er afgørende, at EU's udviklingssamarbejde og humanitære politikker støtter tilpasning til klimaændringer, opbygger modstandsdygtighed og styrker katastroferisikoreduktion i tredjelande som

et middel til at afbøde klimaændringernes konsekvenser for menneskers mobilitet.

I denne forbindelse undergraver den store fattigdom i flere tredjelands lokalbefolkningens modstandsdygtighed, hvorfor et øget fokus på økonomisk vækst og jobskabelse er afgørende for at tackle de socioøkonomiske udfordringer. Asyl i Europa kan ikke blive en permanent løsning på globale uretfærdigheder.